

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: آگنیا کرنگل (AGNIA KRENGEL)

برگردان: ا.م. شیری

۲۴ نومبر ۲۰۲۲

گذرنامه واکسیناسیون یا برگه حق حیات (Ausweis)؟



«تا زمانی که ماهی‌های تندرو ماهی‌های کندرو را نبلعند، سودی عایدشان نخواهد شد...».

اجلاسی که چندی پیش در بالی برگزار شد از نظر رویدادها به قدری غنی بود که مردم حتی متوجه برخی روندها نشدند. به ویژه، آن‌ها متوجه نشدند که موضوع کاهش جمعیت در روح کمیته مرگ از یادرفته، دوباره ظاهر شده است. بیش از یک دهه از رسوائی باورنکردنی ۲۰۰۹، زمانی که این عبارت برای اولین بار شنیده شد، می‌گذرد. هیأت مرگ، اصطلاحی که در امریکا در جریان بحث در مورد قانون فدرال مراقبت‌های بهداشتی ابداع شد، به صورت متفاوت ترجمه شده است: «هیأت مرگ»، «گروه مرگ»، «کمیته مرگ». سارا پیلین نخستین کسی بود که از این اصطلاح استفاده کرد. در ماه اگست ۲۰۰۹، او در فیس بوک نوشت: «مراقبت‌های پزشکی رایگان هزینه را کاهش نمی‌دهد. اما براحتی از ارائه خدمات امتناع خواهد کرد. پس، بیشترین آسیب را چه کسی خواهد دید؟ بیماران، سالمندان و افراد ناتوان. امریکائی که من می‌شناسم و دوستش دارم، آن امریکا نیست که والدینم یا فرزندم با آسیب‌شناسی ژنومی مجبور شوند با «هیأت مرگ» اوپاما روبه رو شوند تا بوروکرات‌های او بر اساس یک قضاوت ذهنی از «سطح بهره‌وری آن‌ها در جامعه» تصمیم بگیرند که آیا این افراد شایسته مراقبت‌های پزشکی هستند یا خیر؟ این نظام کاملاً شیطانی است.».

پیلین اظهار داشت: «سالمندان و بیماران برای کاهش هزینه‌های مراقبت‌های بهداشتی، مجبور به پذیرش حداقل مراقبت‌ها تا پایان عمر خواهند شد». منظور این مدعا، قانون به اصطلاح انتخاب پزشکی مقرون به‌صرفه بود.

پرزیدنت بارک اوباما سخنان پیلین را عوام فریبی خواند. بیانیۀ او مورد انتقاد مطبوعات، دانشمندان، پزشکان قرار گرفت، اما برخی از جمهوری خواهان برجسته از او حمایت کردند (سارا پیلین یکی از اعضای حزب جمهوری خواه است).

سپس سخنان سارا پیلین جامعه را بهت زده کرد (رسوائی مرتبط با افشای ایده تخصیص بودجه برای حمایت از زندگی بیماران در مؤخرۀ کمیسیون های خاص، که به طرز گزندهای «کمیسیون مرگ» نامیده می شود، دو سال به طول انجامید). یک دهه بعد، «همه گیری» شروع شد و آگاهی عمومی تغییر یافت. در نتیجۀ، با رد ایده پزشکی تنبیهی، حتی با برگۀ حق حیات ارائه شده توسط ساختارهای پزشکی موافقت کرد.

بودی گونادی سادیکین، وزیر بهداشت اندونزی در روز نخست اجلاس گروه ۲۰ گفت که کشورهای شامل گروه ۲۰ باید یک «گواهی سلامت رقومی بر اساس استانداردهای سازمان بهداشت جهانی» را تصویب کنند و هدف آن ها گنجانند این برگۀ گواهی واکسیناسیون در «نظام بهداشت بین الملل» است. در اجلاس بعدی سازمان جهانی بهداشت در ژنیو هیچ کس به این موضوع اعتراض نکرد. به نظر می رسد که هیچ کس حتی متوجه این کلمات نشده است. ما باید یک گواهی سلامت رقومی به رسمیت شناخته شده توسط سازمان بهداشت جهانی را داشته باشیم. وزیر پیشنهاد کرد: «اگر براستی واکسینه یا آزمایش شده اید، می توانید آزادانه حرکت کنید». پس، کسانی که «گواهی سلامت» ندارند چه می شوند؟ آیا از آزادی رفت و آمد محروم خواهند شد؟

یکسری بیماری ها، از جمله بیماری های سرطانی هستند که واکسیناسیون برای آن ها منع می شود. گاردین یک هفته پیش درباره آن نوشت: «به دلیل تغییر کاربری ساختارهای بهداشتی برای مبارزه با کووید-۱۹، حدود یک میلیون اروپایی به موقع از تشخیص سرطان باز ماندند و درمان نشدند. اروپا با «اپیدمی سرطان» تهدید می شود. شواهدی در حال ظهور است که نشان می دهد در حال حاضر احتمال ابتلای بیماران به سرطان در مراحل بعدی نسبت به قبل از همه گیری بیشتر است. این، نتیجۀ تأخیر قابل توجه در تشخیص و درمان سرطان است.»

کمک هایی که به موقع ارائه نمی شوند، نه تنها بر کل وضعیت مبارزه با بیماری های سرطانی در جهان تأثیر منفی می گذارند. بلکه باید با اعمال «گذرنامه های کووید»، بیماران و افراد فقیر را نیز از بین برد. بالاخره بیماران خلاف سالم ها که می توانند سود خوبی برای صنعت گردشگری به همراه بیاورند، هزینه هستند.

به گزارش بلومبرگ، «قدرتمندترین اقتصادهای جهان برای خروج صنعت سیاحت و گردشگری از رکود ناشی از همه گیری، از طرح اعطای پاسپورت های به اصطلاح واکسین، حمایت و موافقت کرده اند. به گفته ماسیمو گاراوگلیا، وزیر گردشگری ایتالیا، با اعلام حمایت کشورهای گروه ۲۰ از گواهینامه های جدید، تأکید کرد که از سرگیری فعالیت های عادی در این بخش برای بهبود اقتصاد جهانی بسیار مهم است. گاراوگلیا در یک کنفرانس مطبوعاتی در رم گفت، که از تیری برتون، کمیسر اتحادیه اروپا درخواست نموده و تعهد گرفته است که اجرای گواهی سبز اتحادیه اروپا را تا حد امکان سرعت بخشد.»

و سال گذشته، بیل گیتس نظر خود را در مورد این موضوع بیان نمود. وی تصریح کرد: تا زمانی که سالمندان با واکسین کووید واکسینه نشده اند، باید از چک های تأمین اجتماعی خودداری کنند. وی همچنین از هزینه های بالای مراقبت های پزشکی، از جمله در ارتباط با مراقبت های گذار به اواخر عمر، خاطر نشان کرد: «به این می گویند هیأت مرگ.»

ویدئوی مصاحبه با بیل گیتس در اینجا

این اظهارات ترسناک در مصاحبه‌های دیگر گیتس راجع به مراقبت‌های بهداشتی نیز بیان شد. نشنال ریویو درباره اظهارات او نوشت: «آن‌ها واقعاً از دولت (یا کمیته‌های اخلاق زیست‌شناسی که دولت این وظیفه را به آنها محول می‌کند) می‌خواهند که تصمیم بگیرند «چه زمانی چراغ عمر مادر بزرگ را خاموش کنند».

سخنرانی‌ها بر مبنای روح بیانیه‌های «اخلاق‌شناسان زیستی»، چگونگی تغییر یافتن آگاهی را نشان می‌دهد. موافقت با صدور برگه حق حیات یا به عبارت دقیق‌تر، تبدیل کردن پزشکی به صنعت، به صنعت چپ‌گذاری جمعیت را که کلاوس شواب با اعتقاد به اجرای این اقدام در دهه آینده حرف می‌زند، تضمین می‌کند؟

ویدئوی سخنرانی کلاوس شواب [در اینجا](#)

و بنا به دلایلی، اظهارات در مورد اعمال محدودیت برنامه‌ریزی شده در آزادی حرکت و طول عمر شهروندان «معیوب» مانند سال ۲۰۰۹ باعث خشم نشد. ظاهراً فقط موضوع انحطاط پزشکی مطرح نیست، بلکه «نخبگان جهانی» مسیری را برای کاهش جمعیت کره زمین مشخص کرده‌اند.

هرکسی که نتواند هزینه مراقبت مناسب را از جیب خود بپردازد، با «مرگ خودخواسته فقرا» مواجه می‌شود. در همین حال، افراد نسبتاً سالم و مایل به لذت بردن از آزادی حرکت، مجبور به دریافت «برگه کووید» خواهند شد. ضمن این که، واکسیناسیون به هیچ‌وجه برای همه در نظر گرفته نشده است و مدت زمان نامحدودی ندارد. بنابراین، جمعیت مجبور به انجام واکسیناسیون بیشتر و بیشتری خواهد شد و کسانی که پول خود را در تولید واکسین سرمایه‌گذاری کرده‌اند، به طرز شگفت‌انگیزی غنی خواهند شد و همه این دم و دستگاه تا زمانی که به تعبیر کلاوس شواب در گروه ۲۰: «ماهی‌های تندرو ماهی‌های کندرو را بلعند و سود خود را به دست آورند»، ادامه خواهند داشت.

مأخوذ از: [بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

Ausweis- برگه حق حیات، که نازی‌های المان برای اهالی مناطق اشغالی اتحاد شوروی و دیگر کشور صادر می‌کردند (مترجم).

۲ آذر - قوس - ۱۴۰۱